KURŞUNLU'DA TARIM

İnegöl İlçesinin en eski yerleşim birimlerinden olan Kurşunlu Beldesi gerek köy konumunda iken gerekse belde olduktan sonra tarıma dayalı ekonomiye sahiptir.

Hane başına düşen tarımsal üretim arazisinin küçük olması nedeniyle birim alandan daha fazla emekle daha yüksek gelir elde edebilmek için sebzeciliğe bölgede en erken geçen yerleşim yeridir.

İnegöl İlçesinde taze sırık fasülye üretimi önce Kurşunlu'da başlamış zamanda sırık kullanımı yerini daha az ağaç gerektiren telli sisteme bırakmıştır. Beldedeki bu üretim şekli diğer bölgelere örnek teşkil etmiştir. Halen sırık fasülye üretiminin ana pazarlama merkezi Kurşunlu'dur.

İnegöl İlçesinde kimyasal gübre kullanımı en kolay bu beldede kabul görmüştür. Birim alanda daha fazla ürün alabilmenin en etkili yolu toprak tahliline dayalı gübreleme yapmaktır. Kurşunlu'da toprak tahlili yapılmadan gübrelemeye gidildiğinden dolayı toprak yapısının bozulduğu, bilhassa azotlu gübrelerin aşırı derecede kullanılmasında toprağın asitleştiği ve ürün veriminin günden güne azaldığı görülmektedir.

Bu durum tarımsal gelirlerinden başka gelir kaynakları olmadığından Kurşunlu çiftçilerini çevre köylerin arazilerinde üretime zorlamıştır.

İnegöl'de ovada çilek üretimi de Kurşunlu yöresinde bâşlamış, uzunca bir dönem çilek tüccarlarının alım merkezi konumunda kalmıştır. Ancak çilek üretim alanlarının yenilenmemesi nedeniyle birim alandan elde edilen verim giderek azalmış bugün çilek üretimi ekonomik olma seviyelerinin çok altına düşmüştür.

İnegöl'ün 1980 yıllardan sonra sanayileşmeye başlaması nedeniyle Kurşunlu Kasabasından da yoğun göçler olmuş, tarımda çalışacak genç nüfusun azalmasıyla birlikte Hasanpaşa-Kurşunlu arasındaki mümbit verimli tarım arazilerin kavak ağacı dikimi nedeniyle tarım dışı durumuna getirilmiştir. Söz konusu arazilerin tekrar tarıma kazandırılması gerekmektedir.

Son yıllarda sofralık sırık domates yetiştiriliciğinde en uygun üretimi gerçekleştiren Kurşunlu Beldesi tarımsal üretimlerde lokomatif üretim merkezi özelliğini korumaktadır. Görünen o ki gelecektede gerek kendi üretimi gerekse çevre köylerde üretilen tarımsal ürünlerin bölgesel pazarı olma konumunu koruyacaktır.

Kasabada çilek, sırık domates, fasülye başta olmak üzere kabak, biber, soğan, ıspanak, pırasa ekimi yapılmaktadır. Mısır (patlama mısırı) üretimi oldukça önemlidir.

Beldede meyvecilik fazla yer tutmaz. En çok erik, kiraz, vişne, armut, muşmula, ceviz yetiştirilir. Yamaç arazilerde bağcılık yapılmaktadır.

Beldenin sulak olmayan taban ve kıraç arazilerinde buğday, arpa ve yulaf ekimi yapılarak kendi ihtiyaçlarında kullanılmaktadırlar.

Endüstri bitkilerinden tütün ekimi beldede tamamen sona ermiş olup bu alanlar ayçiceği üretimine tahsis edilmiştir. Beldede sayıları dört olan yağhanelerde yemeklik yağ ihtiyacı karşılanmakta fazlalık ayçicekler ise İnegöl tahıl halinde değerlendirilmektedir.

Kurşunlu Kasabası Arazi Dağılımı :

Tarla arazisi	: 6.948
Sebze bahçeleri	: 2.195
Meyve bahçeleri	: 1.278
Kavaklık	: 1.411
Koruluk orman arazisi	: 1.215
Taşlık	: 2.000
Diğerleri	: 1.161

Kurşunlu yerleşim alanı ve toprakları hayvancılığa elverişli olduğu halde bu sektör gelişmemiştir. Son zamanlarda sebze ve meyve girdilerinin az ve masraflı oluşu gibi nedenlerle hayvancılığa yönelme başlamıştır. En fazla inek ve koyun beslenir. Beldede Aktaşlara ait bir tavuk besihanesi bulunmaktadır. Birkaç aile dışında arıcılık yoktur.

KURŞUNLU'NUN EKONOMİK COĞRAFYAYLA İLGİLİ SORUNLARI

1. Arazi Mülkiyet Sorunu : Kurşunlu Beldesi halkının geçımı tarıma dayanmaktadır. Miras ve satın alma yoluyla toprakların el değiştirip küçülmesi tarımı olumsuz etkilemektedir. Gitgide küçülen, parsel sayısı artan beldede toprak bölüne bölüne işlenmez ve ekonomik olmayan bir duruma gelmiştir. Verimli ova arazisi en küçük parçasına kadar bilinçsizce kavakla doldurulması Kurşunlu tarımı için tehlike sinyalleri vermektedir. Tarlaların çok küçük parçalara bölünmeden adil bir şekilde kardeşler arasında dağılımı için devlet-vatandaş işbirliği yapılması tarımsal arazilerde belirli m2'den küçük yerlere tapu verilmemeli böylece tarlaların küçülmesi önlenmelidir.

2. Tarımda Makineleşme Sorunu : Özellikle ovada tarla kenarlarına dikilen kavak ve meyve ağaçları ile dolu olması toprak darlığı tarlalar arasında makinelerin gireceği genişlikte yolların bulunmaması makineli tarımı güçleştirmektedir. Bu aynı zamanda tarla komşuların arasını da açmaktadır. Burada ilçe tarım ve Kaymakamlığın devreye girip yolların tarlalara eşit dağıtılmasına makinelerin rahat girip çıkmalarına belde halkının tarlasına gerekli bakımı yapmasına imkan tanıyacaktır.

Bunun yanında tekniğe uygun düşmeyen eski alışkanlıklarla tarım yapmanın ekonomik olmadığını yeni tekniklerin, sürüm, ekim, bakım ve değişik ürün yapmalarını özendirmek için öncelikle ilçe tarım müdürlüğünün beldede örnek alanlar düzenlemesi seminer, toplantı yapması slayt gösterisi ile çiftcilerin bilinçlendirilmesi şarttır. Gerçi İlçe Tarım yetkilileri belde deki halkın bu tür konulara ilgisiz kaldığını belirtseler bile ısrarla değişik metotlar kullanılmalı özellikle örnek olacak tarım alanları düzenlenmelidir.